

veltid ¹ man vel nok siges, at der, som For-
 hidsen ² nu er, vil være Andro, hvis Helse
 Dannelsesstrin ³ igiver sigesaa stor en Garant,
 som ⁴ (S) Sognekogderne. Man maa der
 hids viftnob erkende, at Skolelæderen ⁵ ifølge
 Helse sin Stillings ⁶ der deng af alle Borgerne
 Helse ⁷ Comminuten, ⁸ der næsten er almindst
 Hest med ⁹ at være helbredt med det Slags
 Hveb, ¹⁰ som der her er Tale om. Seg maa
 Ansee det for absolut nødvendigt, at man fast-
 holder, at denne Forretning bliver et borger-
 ligt Dmbud, naar man ikke tør fride til,
 hvad jeg ikke tror paaliff er gjørligt, at paa-
 byde, at ethvert Eigsyn skal foretages af en
 autoriseret Læge. Det, at den omtalte ældre
 Placat ikke har gjort Sagen til et tvunget
 Dmbud, forhindrer jo ikke det mindste Maade,
 at en ny Lov kan gjøre det. Byrden vil dog
 ikke blive større i dette Tilfælde end ved
 mange andre communale Dmbud, og med en
 Overbeholdelse, hvad derhos en Garanti-
 bet, at det ikke kan paalægges de Bedfom-
 mende mod deres Billede, at beførge dette
 Hver længer, naar de have udført det i
 3 Aar.

Justitsministeren: I ¹ Utleedning af
 de Bemærkninger, som det ærede 8de Konge-
 valgte Medlem (Afsing) fremsatte med Hen-
 syn til ² Slutningen af § 6, ³ naabnlgt om det der
 forekommende Udtryk ⁴ pludseligt Død, skal
 jeg ikke unblade at gjøre opmærksom paa, at
 jeg tror, at Udtrykket der bør forståes paa
 samme Maade som et § 1, nemlig som uden
 foregaaende Døds-kamp. ⁵ I det, saavidt jeg
 har opfattet Sagen, netop antages for at være
 et af de hyppigste Tilfælde, hvor Skindod kan
 befrægtes, naar der ikke har fundet nogen
 kjendelig Døds-kamp. ⁶ Det, naar derfor
 netop alle saadanne Tilfælde være af Si-
 kkerhed, at en Læge tilkaldes for at afgjøre,
 hvorvidt Døden er indtraadt. ⁷ Ganste vif-
 tunde det ogsaa være Spørgsmaal om at tage Ud-
 trykket i Betragtning af voldsom Død eller des-
 lige, men den Regel, der er saa henfende
 kunde behøves, gaar jo allerede tildeels ind
 under den foregaaende Deel af § 6, ⁸ nemlig
 at der, naar det ved Eigsynet opstaaer For-
 modning om, at Dødsarsagen fortjener Su-

stitsvæsenets Opmærksomhed, ⁹ uppholdelig skal
 gjøres Indberetning til Politimesteren, ¹⁰ og
 Forresten kunde man jo viftnob meget godt
 forene begge Dele, noget anderledes og under
 Seg, naar man vilde foresøge en anden Redac-
 tion af Pavggraphen. — Seg, maa der næst i
 Overensstemmelse med den ærede sidste Tale
 fremhæves, at det hidtil ganske i Almindelighed
 i Praxis har været antaget, at Eigsyn var et
 tvunget borgerligt Dmbud, som Enhver maatte
 findesig i at overtage. ¹ Selvfølgelig har det
 ærede 8de kongevalgte Medlem (Afsing) net i,
 at det egentlig ikke er saa efter den endnu
 gjældende Placat af 1832, ² men den er da
 jo alt Tid altid bleven forstaaet og maa vif-
 tne forstaaes saaledes, at det er en Afgift for
 Maad i de der nævnte Stillinger: Skole-
 lærere, Sognekogder og Gattigforstandere, hvil-
 ket Sidste nu svæver til Sogneraadsmem-
 ber, at overtage det omhandlede Hver, naar
 det falder paa dem. ³ Seg, tror derhos ogsaa,
 at det vil være endnu langt mere nødvendigt
 i Fremtiden, naar en Lov som den her fore-
 slaede skal udstedes, at gjøre Eigsynsmands-
 bestillingen til et borgerligt Dmbud, thi det
 vil da blive til et saa bekvemt og byrde-
 fuldt Hver, at det ikke tør antages, at man
 vil kunne faa de tilstrækkelige frivillige Kræfter
 dertil omkring Landet.

Andræ: Det har ofte ved Sager af
 denne Natur været frifende for mig, at gjøre
 en Bemærkning, som jeg dog nu vil gribe
 Leiligheden til at fremsætte. Det forekommer
 mig, at det her er ganske befynderligt Argu-
 ment, som vi nu hørte udtalt af den ærede
 Justitsminister, at man, fordi dette Hver er
 saa ubehageligt, at man maa ansee det for
 meget vanskeligt at faa nogen Til at udføre
 det frivilligt, netop skal paalægge det som et
 tvunget Hver for Enhver, som man ønsker
 at overdrage det til. Det er overhovedet ganske
 mærkelige Fremfærd, som vi her i Landet
 gjøre med Hen-¹syn til Landets Frihed, det er
 ganske mærkeligt, naar man undertiden seer,
 hvad der skal forståes ved Frihedens Frugter.
 Den absolute Regjering, den, som udstedte den
 her omtalte Placat af 1832, antog ikke, at
 det gik an at paalægge Personerne mod deres